

## Endelserne -ende og -ene

Det stumme *d* i endelsen *-ende* gør at den ofte blandes sammen med endelsen *-ene*, der udtales på (næsten) samme måde. Ord som *løbende*, *bindende*, *lydende* blandes derfor tit sammen med *løbene*, *bindene*, *lydene*.

### Ordklassen bestemmer

Verber (udsagnsord) får endelsen *-ende*, og substantiver (navneord) får endelsen *-ene*:

- ! En stor hund kom **løbende** gennem parken (at løbe = verbum = løbende)
- ! Racerkøreren har vundet alle **løbene** (et løb = substantiv = løbene).

Hvis man kan sætte ordet i singularis (ental) - dvs. fjerne endelsen og sætte 'en' eller 'et' foran - er det som regel *-ene* der er den rigtige endelse. Hvis man ikke kan, er det endelsen *-ende* man skal bruge:

- ! Racerkøreren har vundet alle **løbene** (et løb? Ja)
- ! En stor hund kom **løbende** gennem parken (et løb? Nej)
- ! **Bindene** om sårene skal udskiftes jævnligt (et bind? Ja)
- ! Aftalen er **bindende** (et bind? Nej).

### Bemærk

Adjektiver (tillægsord) som *bedrevidende*, *imødekommende*, *pågældende*, *sideløbende* og *tilbageholdende* er selvstændige ord og kan **ikke** skifte mellem de to betydninger, så de kan derfor aldrig have endelsen *-ene*.

### **i** HVIS DU VIL VIDE MERE

- Hent "Sproghjælp" som app i App Store og på Google Play
- Find links og læs mere på [sproget.dk](http://sproget.dk)